

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215214645
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215214645.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členov senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: H. L., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko M. XX, XXX XX A. N., zastúpený: JUDr. Mária Ančinová, advokátka so sídlom Podzámska 29, 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému: G. Q. Q. - S., I. O. 4, XXX XX O., IČO: XX XXX XXX, zastúpený: JUDr. Katarína Lubuskiová, advokátka so sídlom Eötvösa 1/14, 945 01 Komárno, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o určenie, že pracovný pomer žalobcu trvá, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 19. apríla 2017 č.k. 13Cpr/4/2015-69, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 121 ods. 3, § 163 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (CSP). Uviedol, že žalobca žalobou doručenu súdu dňa 11.08.2015 žiadal určiť, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 30.06.2015, ktoré mu bolo doručené 03.07.2015, je neplatné. Súčasne sa domáhal určenie, že jeho pracovný pomer u žalovaného trvá. Dňa 16.08.2016 žalobca navrhol konanie vo veci prerušiť do 31.03.2017, keď s protistranou dospeli k záveru, že predmet sporu je možné doriešiť aj mimosúdnu dohodu strán sporu. Žalovaný hodne navrhol konanie vo veci prerušiť do dňa 31.03.2017. Preto uznesením zo dňa 16. augusta 2016 č.k. 13Cpr/4/2015-57, právoplatným dňa 22.09.2016, konanie vo veci prerušil do 31.03.2017. Žalobca dňa 03.04.2017 doručil návrh na pokračovanie v konaní. Konštatoval, že šesťmesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v konaní uplynula už dňa 22.03.2017 (streda), preto posledným dňom na podanie návrhu na pokračovanie v konaní bol tento deň. Keďže žalobca doručil návrh na pokračovanie v konaní po uplynutí šesťmesačnej lehoty, konanie zastavil. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP. Uviedol, že sporové strany v rovnakej miere zavinili zastavenie konania, preto žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby súd prvej inštancie podľa § 376 CSP odvolaniu vyhovel v celom rozsahu. V prípade nevyhovenia odvolaniu žiadal bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a žiadal, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Poukázal na to, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 16.08.2016 konanie vo veci prerušil do 31.03.2017. Medzi stranami sporu prebehli mimosúdne rokovania prostredníctvom právnych zástupcov, avšak k uzavretiu dohody nedošlo. Z tohto dôvodu podal návrh na pokračovanie v prerušenom konaní. Namietal, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu pochybil, keď nebral do úvahy skutočnosť, že konanie bolo prerušené do 31.03.2017, t.j. do konkrétneho dňa a až do uplynutia tejto, súdom poskytnutej lehoty, bol stranám daný priestor na mimosúdne rokovanie, resp.

oznámenie jeho výsledku. Až týmto dňom skončila súdom poskytnutá lehota a v rámci tejto lehoty podal na pošte na 30.03.2017 o 14:30 hod. zásielku adresovanú súdu prvej inštancie s návrhom, aby súd v konaní pokračoval. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že postupoval zákonným spôsobom a v lehote, ktorú mu súd prvej inštancie poskytol, a riadne a včas oznámil, aby súd pokračoval v prerušenom konaní. Bol toho názoru, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočnenie patriacich procesných práv a došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že návrh žalobcu na pokračovanie v konaní bol podaný po uplynutí šesťmesačnej zákonnej lehoty. Preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď konanie zastavil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal. Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, (1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. V predmetnej veci sa žalobca domáhal určenia neplatnosti okamžitého zrušenia jeho pracovného pomeru u žalovaného a určenia, že pracovný pomer naďalej trvá. Zároveň sa domáhal náhrady mzdy od žalovaného a náhrady trov konania. Žalobca na pojednávaní, ktoré sa konalo 16.08.2016, predniesol prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, návrh na prerušenie konania do 31.03.2017 z dôvodu, že predmet sporu je po rozhovore s právnou zástupkyňou žalovaného možné doriešiť aj mimosúdnu dohodou strán sporu. Právna zástupkyňa žalovaného vyjadrila súhlas s návrhom, preto súd uznesením č.k. 13Cpr/4/2015-57 konanie prerušil do dňa 31.03.2017. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.09.2016. Žalobca podal dňa 30.03.2017 návrh na pokračovanie prerušeného konania. Uviedol, že medzi stranami síce prebehlo mimosúdne rokovanie, avšak k dohode nedošlo. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

7. Podľa § 121 ods. 1, 2, 3 CSP, (1) Lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. (2) Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. (3) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci nieť, posledným dňom mesiaca.

8. Podľa § 163 ods. 1, 2 CSP, (1) Ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší najmenej na tri mesiace. (2) Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

9. Odvolací súd po oboznámení sa so spisom a s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné ho ako vecne správne a riadne odôvodnené potvrdiť. Je zrejmé, že boli splnené zákonné podmienky na prerušenie konania. Žalovaný sa pripojil k návrhu žalobcu na prerušenie konania z dôvodu snahy strán vyriešiť predmet sporu mimosúdnu dohodou. Obdobie, na ktoré žalobca navrhol prerušiť konanie, bolo dlhšie ako zákonné minimum v dĺžke troch mesiacov. Súd prvej inštancie preto nemal dôvod návrhu nevyhovieť a konanie na navrhnuté obdobie (od 16.08.2016 do 31.03.2017) prerušil. Táto skutočnosť však nezbavovala strany sporu povinnosti predložiť súdu prvej inštancie návrh na pokračovanie v konaní v lehote 6 kalendárnych mesiacov odo dňa právoplatnosti uznesenia (22.09.2016), ktorým bolo konanie prerušené. Keďže ani jedna zo strán návrh súdu v zákonnej lehote nepredložila a lehota na jeho predloženie márne uplynula dňa 22.03.2017, súd prvej inštancie postupoval správne, keď konanie zastavil.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd aj bez návrhu (§ 262 ods. 1 CSP) tak, že žalovaný má z dôvodu jeho úspechu v odvolacom konaní voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia, ktorým sa konanie v časti o náhrade trov konania a trov štátu končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).